
Ervaringen van een beginnend vogelaar

Het heeft vijf graden gevoren afgelopen nacht. Met muts op en dikke handschoenen aan stap ik op de fiets. De Eemnesser polder ligt er stil en wijds bij. Sloten zijn bevroren. Als ik even de huizen wegdenk lijkt het op een eenzaam pool-landschap. Langs de oude vaart staan aan beide zijden knotwilgen als goed verzorgde borstels langs de klinkerweg. In de verte staat een man met zijn fiets aan de hand te kijken naar een groep zwanen. De zwanen zijn wintergasten en moeten denk ik wilde of kleine zwanen zijn. Op de manier waarop de man naar

de groep kijkt, lijkt hij een vogelaar te zijn. Soort zoekt soort, dit geldt ook voor de mensen. Mijn oog is nog niet zo kundig en om toch een collega te groeten stel ik al fietsend de vraag: "wilde of kleine?". De man draait zich naar me toe en kijkt mij aan op een manier die voldoende zegt over mijn domheid. Zijn antwoord bevestigt mijn gevoel: "Kleine natuurlijk!" De vanzelfsprekendheid van dit antwoord leert mij dat ik nog veel ervaring op moet doen, niet alleen ten aanzien van vogelen.

CORRI STEIN
